

INAUGURACIÓ DEL FIRAGOST 2006

Valls, 1 d'agost de 2006

Moltes gràcies, senyora alcaldessa. Senyors diputats, senyors regidors, senyor president de la Cooperativa i director del Firagost, senyor representant de la Diputació de Tarragona, autoritats, senyores i senyors, deixin-me agrair, en primer lloc i com a president del Parlament, tant a l'Ajuntament de Valls com a totes les entitats organitzadores –Cambra de Comerç, la Cooperativa i totes les que ha esmentat la senyora alcaldessa– el fet de poder compartir aquesta estona, aquesta inauguració, aquest principi de la fira, amb tots vostès.

I vull agrair-ho perquè em complau especialment participar en aquesta estrena del Firagost 2006, entre altres coses perquè penso, i ho penso molt sincerament, que són iniciatives com aquesta, com la fira, com el Firagost, les que ajuden a mantenir viu el territori, les que ajuden a fer-lo visible, i a més a més ens ajuden a conservar una tradició que és mil·lenària al nostre país, que és la tradició dels mercats, els mercats com a lloc de trobada, com a lloc d'intercanvi, com a lloc de relació comercial, però també com a lloc de relació personal, en molts aspectes, i sobretot en aquest sentit la festa hi té un paper molt important.

A més de la compra i la venda, els mercats tenen, han tingut històricament, altres funcions: permeten copsar la vida dels pobles, els seus costums, són llocs de debat, de manifestació, en definitiva de sentiments col·lectius. Els mercats són, doncs, institucions de la vida social, de la mateixa manera que el dia de mercat setmanal és un dia de festa, quan els pobles es transformen i s'omplen de gent, i el Firagost ha estat l'evolució de tot això.

Valls ho sap prou bé, ja que és un exemple magnífic de la tradició dels mercats setmanals a Catalunya. Fa més de vuit-cents anys que en celebra a les seves places i carrers.

El Firagost, però, és alguna cosa més que una fira de productes de la terra, perquè més enllà de poder passejar entre les parades de vins, de mel, d'oli, de formatge, d'artesanía, de maquinària agrícola, etcètera, i de conèixer la riquesa de la producció del camp català, més enllà d'aquest aparador de productes, la fira és

una aposta col·lectiva per la qualitat. El Firagost és sinònim de productes d'origen; el Firagost, doncs, equival a garantia de qualitat.

I aquesta és la clau de volta, és per aquesta característica que els productes del camp català s'han de distingir arreu. El segell de qualitat ha d'identificar productors i productes, i cal tenir molt present que aquest és un dels elements clau del nostre món, un món, ens agradi més o ens agradi menys, ho vulguem o no, globalitzat.

Des del moment que aquest fenomen, el de la globalització, ens ha canviat la forma de vida, la manera de relacionar-nos i de comercialitzar els productes, el que hem de saber fer és aprofitar justament la part favorable del nou escenari comercial mundial, que també existeix.

La globalització ve a ser com una gran xarxa de xarxes, en què hi ha realment una alternativa a les grans marques i a les multinacionals. Aquesta alternativa passa per estar ben connectats a la resta del món, als mercats internacionals, però també als mercats interiors; passa per ser valuós aportant alguna cosa diferenciada, única, de qualitat; en definitiva, doncs, passa per un posicionament propi en el mercat mundial. Donar-nos a conèixer al món, però també donar-nos a conèixer al consumidor de casa nostra, que no sempre ho fem, i situar-nos en l'avantguarda d'una producció agrícola respectuosa amb el medi, però sobretot una producció agrícola de qualitat.

La pagesia catalana és capaç de marcar la diferència. N'estic absolutament convençut. El que passa és que de vegades tenim el mal costum de no saber valorar prou allò que tenim a l'abast, allò que tenim a casa. No veiem clar que la proximitat és un valor, i pensem que tot el que ve de fora és millor. I aquest és un gran error.

Com els deia fa un moment, la resposta la trobem en la qualitat, o, si m'ho permeten matisar una mica més, la resposta la trobem en la consciència i en l'orgull d'aquesta qualitat. Ens cal aconseguir que quan parlem del món rural català, en lloc dels tòpics habituals, el terme ens remeti a una producció forta, potent i de qualitat.

Fins i tot, aventurant-nos una passa més enllà, és indispensable vincular aquesta qualitat a la identitat. La identitat esdevé garantia i ens permet alhora participar en el nou món sense deixar de ser, sense traïr cap convicció, sense traïr el nostre projecte: una gent, un territori. La identitat és també la reafirmació de la nostra existència com a nació, un conjunt de pobles i ciutats que compartim una història, un passat comú i un paisatge; una ciutadania, també, que vol caminar cap a un futur millor.

Ho he dit moltes vegades, però avui és oportú repetir-ho: per fer avançar el país és indispensable, fonamental, tenir més en compte el territori, la terra, el sector agrícola. Escoltar la terra és una obligació de tots els sectors que influeixen en la vida del país, i malauradament no ho hem fet prou. Quan dic «tenir en compte» em refereixo no solament a no oblidar-nos-en, sinó a saber veure, entendre, que la terra és la columna vertebral del país i, per tant, és l'element central de tota decisió.

I ens en calen moltes, de decisions, perquè justament ara és temps d'actuar. S'han fet reflexions sectorials, s'han fet congressos, s'han fet llibres blancs, s'han fet plans estratègics, s'ha parlat de mancances i de solucions, de reptes i de problemes, però ara fa falta fer allò més important: passar a l'acció.

Els propers anys seran molt importants per a Catalunya i també per a la seva pagesia, i per aquest motiu vull fer explícitament aquí, a Valls, en motiu del Firagost, una crida a l'acció. No podem esperar més per potenciar la producció local agroalimentària i artesanal; no podem esperar més per crear les condicions adients per a un desenvolupament sostenible, però també per a un desenvolupament econòmic del sector agroalimentari; no podem esperar més per garantir que el productor del camp, que vol viure de la seva activitat, rebi un preu just per al seus productes; no podem esperar més per establir vies de comercialització i promoció fora de les nostres fronteres, però també dins de casa nostra.

Mirin, a mi sempre m'han cridat l'atenció determinades coses. Ens estem acostumant, quan veiem determinades sèries de la televisió, i està molt bé, que hi hagi una marca de cervesa, posem per cas, que sempre hi surt, i està molt bé per a la marca de cervesa. No és habitual que hi veiem, per exemple, un vi de casa

nostra. No costaria pas gaire fer referència a un vi, de qualsevol denominació d'origen; n'hi ha moltes i de molt bones, en el nostre país. Què costaria? En la mateixa línia, què costaria que en els nostres restaurants, en els restaurants dels país, hi hagués un compromís, per exemple, perquè en les seves cartes de vins hi hagués la majoria, només cal la majoria, de les denominacions d'origen de Catalunya?

Tenim uns vins que en aquests moments tothom reconeix que són dels millors del món, i els ho puc certificar: fora de Catalunya, el vi català, en aquests moments, té una valoració extraordinària. Vostès vagin a qualsevol indret en què produeixin vi; no esmento cap regió, per entendre'ns; vostès vagin a un restaurant d'aquesta regió, i veuran quin és el gruix dels vins que tenen. És igual: vostès vagin a qualsevol país del món, i vostès veuran quin és el gruix de vins que tenen en les seves cartes. No sé ni tan sols si això és políticament correcte, però m'és igual. No seria normal que els restaurants de Catalunya potenciessin allò que en definitiva produeix el pagès d'aquest país? I d'exemples d'aquests en podríem posar molts més, i és una mica allò a què em referia abans d'estimar allò que és nostre i potenciar-ho, perquè resulta que a més a més de ser nostre és bo.

Bé, per aconseguir tot això és evident que ens cal l'empenta i ens cal el compromís de tothom: institucions, productors i consumidors. Si ens hi posem, si som solidaris amb la nostra pròpia gent, si som solidaris i entenem quina ha estat la nostra història, si entenem quin ha de ser el nostre futur, és segur que ajudarem a fer de Catalunya el país emprenedor, sostenible, just i equilibrat que tots somiem i en el qual realment el camp català tindrà un paper fonamental.

Amb tot això i amb aquestes paraules, i, si els sembla, amb el permís de la senyora alcaldessa, penso que toca donar per inaugurat oficialment el Firagost 2006, la fira exposició del camp català. Els animo a gaudir-ne i també a fer-ne, evidentment, motiu d'orgull de la vila durant molts anys, cosa que em fa l'efecte que fan bastant bé.

Gràcies.